

# The Wind Did Never Cease to Blow

By Elder Aroldo B. Cavalcante  
*Of the Seventy*

## Вітер ніколи не припиняв дуети

Старійшина Арольдо Б. Кавальканте  
*Сімдесятник*

October 2024 general conference

*We can help others progress in their journey to receive God's blessings.*

In 2015, in the state of Pernambuco, Brazil, 62 members of the J. Reuben Clark Law Society cooperated with the state Prosecutor's Office in investigating the legal challenges of residents in four different nursing homes. For five hours one Saturday, these attorneys interviewed over 200 residents one by one, each of whom had been functionally forgotten by society.

During their interviews, they discovered several crimes that had been committed against the elderly residents, such as abandonment, mistreatment, and misappropriation of funds. A key pillar of this law society is to care for the poor and in need. Just two months later, the prosecutor successfully filed charges against the responsible parties.

Their assistance is a perfect example of King Benjamin's teaching "that when ye are in the service of your fellow beings ye are only in the service of your God."

One resident I personally interviewed during the pro bono project was a kindhearted 93-year-old woman named Lúcia. Grateful for our service, she jokingly exclaimed, "Marry me!"

Surprised, I responded: "Look over there at that beautiful young woman! She is my wife and the state prosecutor."

She quickly fired back: "So what? She is young, pretty, and can easily get married again. All I have is you!"

*Ми можемо допомагати іншим людям на їхньому шляху до отримання Божих благословень.*

У 2015 році в штаті Пернамбуко, Бразилія, 62 члени Юридичної спілки ім. Дж. Рубена Кларка співпрацювали з прокуратурою штату в розслідуванні правових скарг мешканців чотирьох різних будинків для людей похилого віку. Однієї суботи упродовж п'яти годин ці адвокати проводили співбесіди з більш ніж 200 мешканцями, розмовляючи з кожним з цих забутих суспільством людей.

Під час співбесід було виявлено кілька злочинів, вчинених проти літніх мешканців, а саме: недогляд, грубе ставлення і привласнення коштів. Головна мета цієї юридичної спілки — дбати про бідних і нужденних. Через два місяці прокуратура висунула звинувачення винним особам.

Та юридична допомога стала чудовим прикладом вчення царя Веніямина: "Коли ви служите вашим ближнім, то ви тільки служите вашому Богові".

Одна з мешканок будинку для людей похилого віку, з якою особисто я проводив співбесіду під час цього про bono проекту, була дуже добросердечною 93-літньою жінкою на ім'я Люсія. Дякуючи за наше служіння, вона жартома вигукнула: "Одружіться зі мною!"

Здивований, я відповів: "Погляньте туди, на ту прекрасну молоду жінку! Вона моя дружина і прокурор штату".

Літня жінка швидко відповіла: "Ну то й що? Вона молода, гарна і легко знову вийде заміж. А все, що є у мене — це ви!"

The wonderful residents did not have all their problems solved that day. They undoubtedly continued to experience hardship from time to time like the Jaredites in their boats on the challenging journey to the promised land, “buried in the depths of the sea, because of the mountain waves which broke upon them.”

But that Saturday, the nursing home residents knew that regardless of their earthly anonymity, they were known personally by a loving Heavenly Father, One who responds to even the simplest of prayers.

The Master of masters caused “a furious wind” to blow the Jaredites toward promised blessings. Similarly, we can decide to serve as a humble gust of wind in the Lord’s hands. Just as “the wind did never cease to blow” the Jaredites toward the promised land, we can help others progress in their journey to receive God’s blessings.

Several years ago, when Chris, my dear wife, and I were interviewed for my calling as bishop, our stake president asked me to prayerfully consider names to recommend as counselors. After hearing the names I recommended, he said I should know a few things about one of the brethren.

First, this brother could not read. Second, he didn’t have a car he could use to visit members. Third, he always—always—used sunglasses at church. Despite the president’s honest concerns, I felt strongly that I should still recommend him as my counselor, and the stake president supported me.

The Sunday my counselors and I were sustained in sacrament meeting, the surprise on the members’ faces was evident. This dear brother slowly made his way up to the stand, where the overhead lights reflected brightly across his sunglasses.

As he sat by my side, I asked him, “Brother, do you have problems with your vision?”

“No,” he said.

“Then why do you use sunglasses at church?” I asked. “My friend, the members need to see your eyes, and you must be able to see them better too.”

In that moment, he took off his sunglasses

Усі проблеми тих чудових літніх людей не вирішилися того дня. Безсумнівно, час від часу вони продовжують стикатися з труднощами, як і яредійці у їхніх барках під час нелегкої подорожі до обіцяної землі. Їх “багато разів було поховано в глибинах моря горами хвиль, які обрушувалися на них”.

Однак тієї суботи мешканці будинків для людей похилого віку дізналися, що незалежно від того, що на землі вони майже всіма забуті, їх особисто знає люблячий Небесний Батько — Той, хто відповідає навіть на найпростішу молитву.

Господар над усіма господарями змусив “шалені вітри” гнати барки яредійців до обіцяних благословень. Подібним чином ми можемо прийняти рішення бути невеликим поривом вітру в Господніх руках. Так само, як “вітер ніколи не припиняв дуги”, спрямовуючи яредійців до обіцяної землі, ми можемо допомагати іншим просуватися вперед на шляху до отримання Божих благословень.

Кілька років тому, коли разом зі своєю дорогою дружиною Кріс ми проходили співбесіду перед моїм покликанням єпископом, наш президент колу попросив мене з молитвою обдумати, кого я можу рекомендувати своїми радниками. Почувши імена людей, яких я порекомендував, він сказав, що я маю знати дещо про одного з тих братів.

По-перше, цей брат не вмів читати. По-друге, у нього немає автівки, щоб відвідувати членів Церкви. По-третє, він завжди — завжди — носить у церкві окуляри від сонця. Попри щире занепокоєння президента я відчував сильне спонукання, що все ж маю рекомендувати того брата бути моїм радником, і президент колу не заперечував.

У неділю, коли мене і моїх радників підтримували на недільних зборах, легко було помітити подив на обличчях членів Церкви. Цей дорогий брат повільно йшов до подіуму, а світло зі стелі яскраво відображалось в його сонячних окулярах.

Коли він сів біля мене, я його запитав: “Брате, у тебе проблеми із зором?”

“Ні”, — сказав він.

“Тоді чому ти носиш сонячні окуляри в церкві? — запитав я. — Друже мій, членам церкви необхідно бачити твої очі, і тобі також необхідно ясніше бачити людей”.

У ту мить він зняв свої окуляри і ніколи

and never used them at church again.

This beloved brother served at my side until my release as bishop. Today, he continues to serve faithfully in the Church and is an example of dedication and commitment to the Lord Jesus Christ. And yet, years ago, he was an unknown sunglass-wearer sitting essentially forgotten in the pews of the chapel. I often wonder, “How many faithful brothers and sisters sit forgotten among us today?”

Whether we are well-known or forgotten, trials will inevitably come to each one of us. As we turn to the Savior, He can “consecrate [our] afflictions for [our] gain” and help us respond to our trials in a way that facilitates our spiritual progression. Whether for nursing home residents, a misjudged Church member, or anyone else, we can be “the wind [that] did never cease to blow,” bringing hope and guiding others to the covenant path.

Our beloved prophet, President Russell M. Nelson, made an exciting and inspiring invitation to the youth: “I reaffirm strongly that the Lord has asked every worthy, able young man to prepare for and serve a mission. For Latter-day Saint young men, missionary service is a priesthood responsibility. ... For you young and able sisters, a mission is also a powerful, but optional, opportunity.”

Every day, thousands of young men and women answer the Lord’s prophetic call by serving as missionaries. You are brilliant, and as President Nelson has said, you can “have more impact on the world than any previous generation!” Of course, that does not mean you will be the best version of yourself the moment you step foot in the missionary training center.

Instead, you might feel like Nephi, “led by the Spirit, not knowing beforehand the things which [you] should do. Nevertheless [you] went forth.”

Perhaps you feel insecure like Jeremiah did and want to say, “I cannot speak: for I am a child.”

You might even see your personal shortcomings and want to cry out like Moses did: “O my Lord, I am not eloquent ... : but I am slow of speech, and of a slow tongue.”

більше не носив їх у церкві.

Цей чудовий брат служив разом зі мною, поки мене не звільнили від покликання єпископом. Сьогодні він продовжує вірно служити в Церкві й бути прикладом відданості й вірності Господу Ісусу Христу. Однак кілька років тому його ніхто не знав. Він сидів у окулярах від сонця на лаві в каплиці практично забутий усіма. Я часто міркував: “Скільки вірних, однак забутих братів і сестер сидить біля нас сьогодні?”

Незалежно від того, про нас добре знають чи ми забуті, випробування не оминуть нікого. Якщо ми звертаємося до Спасителя, Він може “освятити[и] [наші] скорботи на [нашу] користь”. Ким би ми не були — мешканцями будинку для людей похилого віку, членом Церкви, про якого склалося хибне уявлення, або ще кимось — ми можемо бути “віт[ром, який] ніколи не припиняв дуети”, приносячи надію і скеровуючи інших на шлях завітів.

Наш улюблений пророк, Президент Рассел М. Нельсон, звернувся до молоді з радісним і надихаючим запрошенням: “Сьогодні я знову рішуче підтверджую, що Господь закликав кожного з гідних, здатних до служіння молодих чоловіків підготуватися і служити на місії. Для юнаків, які є святими останніх днів, служіння на місії — це обов’язок священства... Для вас, молоді сестри, здатні до служіння, місія є чудовою нагодою, але скористатися нею ви можете за бажанням”.

Кожного дня тисячі юнаків і дівчат відгукуються на Господній пророчий заклик, служачи місіонерами. Ви — виняткові, і, як сказав Президент Нельсон, ви можете “мати більший вплив на світ”, ніж будь-яке інше попереднє покоління. Звичайно ж, це не означає, що ви будете найкращою версією себе у ту мить, коли переступите поріг центру підготовки місіонерів.

Натомість ви можете почуватися, як Нейфі: “І вів мене Дух, бо не знав я наперед, що маю робити. Однак я йшов уперед”.

Можливо, ви почуваетесь невпевнено, як Єремія, і хочете сказати: “Та ж я промовляти не вмію, бо я ще юнак!”

Ви навіть можете бачити свої недоліки, і вам захочеться крикнути, як Мойсеєві: “О Господи я не промовець... бо я тяжкоустий та тяжкоязыкий”.

If any of you beloved and mighty young men and women is having a thought like this right now, remember that the Lord has answered, “Say not, I am a child: for thou shalt go to all that I shall send thee.” And He promises, “Therefore go, and I will be with thy mouth, and teach thee what thou shalt say.”

Your transformation from your natural to spiritual self will occur “line upon line, precept upon precept” as you earnestly strive to serve Jesus Christ in the mission field through daily repentance, faith, exact obedience, and hard work to “find constantly, teach repentance, and baptize converts.”

Though you wear a name tag, sometimes you may feel unrecognized or forgotten. However, you must know that you have a perfect Heavenly Father, who knows you personally, and a Savior, who loves you. You will have mission leaders who, despite their imperfections, will serve you as “the wind [that] did never cease to blow” in guiding you along your journey of personal conversion.

In the “land that floweth with milk and honey” you will serve in on your mission, you will be spiritually reborn and become a lifelong disciple of Jesus Christ as you draw near to Him. You can come to know that you are never forgotten.

Though some may wait “a long time” for relief, for they “have no man” that can yet help, the Lord Jesus Christ has taught us that no one is ever forgotten by Him. On the contrary, He was a perfect example of seeking out the one in every moment of His mortal ministry.

Each of us—and those around us—faces our own storms of opposition and waves of trials that submerge us daily. But “the wind [will not] cease to blow towards the promised land ... ; and thus [we shall be] driven forth before the wind.”

Each of us can be a part of this wind—the same wind that blessed the Jaredites in their journey and the same wind that, with our help, will bless the unrecognized and forgotten to reach their own promised lands.

I testify that Jesus Christ is our Advocate

Якщо хтось із вас, улюблені й сильні молоді чоловіки і молоді жінки, зараз має подібні думки, пам’ятайте, що відповів Господь: “Не кажи: “Я юнак”, бо ти підеш до всіх, куди тільки пошлю Я тебе, і скажеш усе, що тобі накажу”. І Він обіцяє: “А тепер іди, а Я буду з устами твоїми, і буду навчати тебе, що ти маєш говорити”.

Переображення вашої тілесної сутності на духовну сутність відбуватиметься “рядок за рядком, приписання за приписанням”, коли ви щиро намагатиметеся служити Ісусу Христу на місіонерській ниві, щоденно каючись, виявляючи віру, будучи в усьому незмінно слухняними і працьовитими, щоб “постійно знаходити навернених, навчати їх покаятися і христити”.

Хоча ви носите табличку з іменем, іноді вам може здаватися, що вас ніхто не знає і про вас усі забули. Однак ви маєте знати, що у вас є досконалий Небесний Батько, Який знає вас особисто, і Спаситель, Який любить вас. У вас будуть на місії провідники, які, попри їхні недоліки, слугуватимуть вам за “вітер[і], який] ніколи не припиняв дути”, скеровуючи на шляху вашого особистого навернення.

У “кра[ю], що тече молоком та медом”, у якому ви служитимете на місії, ви духовно народитеся знову і залишатиметеся учнем Ісуса Христа все життя, якщо наблизитиметеся до Нього. Ви зрозумієте, що ніколи не будете забуті.

Хоча комусь доведеться чекати допомоги “багато... часу”, бо у них немає людини, яка може допомогти, Господь Ісус Христос навчав нас, що Він ніколи нікого не забуває. Навпаки, під час Свого земного служіння Він показав досконалий приклад того, як шукати людину, якій потрібна допомога.

Кожен з нас, як і люди навколо нас, стикається з вітрами протидії та хвилями випробувань, які накривають нас щодня. Але “вітер ніколи не припин[ить] дути у напрямі обіцяної землі... і таким чином, вітром [наш буде] гнано вперед”.

Кожен з нас може долучатися до цього вітру — того вітру, який благословив Jaredites у їхній подорожі, й того вітру, який, за нашого сприяння, допоможе невпізнаним і забутим дістатися їхньої обіцяної благословенної землі.

Я свідчу, що Ісус Христос є нашим За-

with the Father. He is a living God and acts as a strong wind that will always guide us along the covenant path. In the name of Jesus Christ, amen.

ступником перед Батьком. Він — живий Бог і діє як сильний вітер, що завжди скеровуватиме нас на шляху завітів. В ім'я Ісуса Христа, амінь.